

מסכת מנהות

פרק י

א. רבי יeshmuel אומר, העמר היה בא בשבט משלש סאין, ובחל מלחמש. ותיכמים אומרים, אחד בשבט ואחד בחל, משלש היה בא. רבי חנינא סגן הכהנים אומר, בשבט היה נקוצר ביחיד ובמג'ל אחד ובקפה אחת. ובחל, בשלשה ובשלש קפות ושלש מגילות. ותיכמים אומרים, אחד בשבט ואחד בחל, בשלשה ובשלש קפות ושלש מגילות: **מגילות:**

ב. מצות העמר לבא מן הקרוב. לא בכיר קרוב לירושלים, מביאים אותו מכל מקום. מעשה שבא מגנות צרייפין, ושתי הלחם מבקעת עין סוכר:

ג. כיצד היה עושים. שלוחי בית דין יוצאים מערב يوم טוב, ועושים אותו כריכות במלחבר לקרקע, כדי יהיה נוח לקוצר. וכל הערים הסמוכות לשם, מתכנסות לשם, כדי יהיה נקוצר בעסק גדול. כיון שהשכחה, אומר להם, בא המשמש, אומרים, הנה. בא

הַשְׁמֵשׁ, אָמֶרִים הֵן. מְגֻלָּז, אָמֶרִים הֵן. מְגֻלָּז, אָמֶרִים הֵן. קָפָה
זֹ, אָמֶרִים הֵן. קָפָה זֹ, אָמֶרִים הֵן. בְּשִׁבְתָּא אָמָר לֵהֶם, שִׁבְתָּא זֹ,
אָמֶרִים הֵן. שִׁבְתָּא זֹ, אָמֶרִים הֵן. אֲקָצָר, וְהֵם אָמֶרִים לוֹ קָצָר.
אֲקָצָר, וְהֵם אָמֶרִים לוֹ קָצָר. שֶׁלַשׁ פְּעָמִים עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר, וְהֵם
אָמֶרִים לוֹ הֵן, הֵן, הֵן. וְכָל כֵּה לְפָה. מִפְנֵי הַבִּיתוֹסִים, שְׂהִיוּ
אָמֶרִים, אֵין קָצִירָה הַעֲמָר בְּמוֹצָאֵי יּוֹם טוֹב:

ד. קָצְרוּהוּ וְנִתְנוּהוּ בְּקִפּוֹת, הַבִּיאוּהוּ בְּעִזּוֹה, הִיוּ מִהְבָּהִין אֶתְהָזָר
בְּאוֹר, כִּי לְקִיּוּם בּוֹ מִצּוֹת קָלִי, דָּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. וְחַכְמִים אָמֶרִים,
בְּקָגִים וּבְקָלִיחֹת חֹבְטִים אֶתְהָזָר, כִּי שְׁלָא יִתְמַעֵּה. נִתְנוּהוּ לְאַבּוֹב,
וְאַבּוֹב הִיה מַנְקָבָב, כִּי שִׁיהָא הָאוֹר שׁוֹלֵט בְּכָלָו. שְׁטַחוּהוּ בְּעִזּוֹה,
וְהַרְוּם מִנְשְׁבָת בּוֹ. נִתְנוּהוּ בְּרִיחִים שֶׁל גְּרוֹסּוֹת, וְהַזִּיאוּ מִפְנֵי
עִשְׂרוֹן שֶׁהוּא מְגַפֵּה מִשְׁלֵשׁ עַשְׂרֵה נִפְהָ, וְהַשָּׁאֵר נִפְהָ וְנִאָכֵל לְכָל
אָדָם. וְחִיב בְּחִילָה, וְפִטוֹר מִן הַמְּעֻשְׂרוֹת. רַבִּי עֲקִיבָא מִחִיב בְּחִילָה
וּבְמְעֻשְׂרוֹת. בָּא לוּעִשְׂרוֹן, וְנִתְנוּ שְׁמָנוֹ וּלְבָוָנָתוֹ, יִצְחָק, וּבְלָל, הַנִּינִית,
וְהַגִּישׁ, וְקָמֵץ, וְהַקְטִיר, וְהַשָּׁאֵר נִאָכֵל לְכָנִים:

ה. מִשְׁקָרְבָּה הַעֲמָר, יוֹצָאֵין וּמוֹצָאֵין שָׁוֹק יְרוֹשָׁלַיִם שֶׁהוּא מַלְאָ קָמָח
וְקָלִי, שְׁלָא בְּרַצְוֹן חַכְמִים, דָּבָרִי רַבִּי מַאֲיר. רַבִּי יְהוֹדָה אָמָר,
בְּרַצְוֹן חַכְמִים קֵי עֲוֹשִׁים. מִשְׁקָרְבָּה הַעֲמָר, הַפְּרָר קְחַדְשׁ מִיד,
וְהַרְחֹזְקִים מִתְרִים מִחְצֹות הַיּוֹם וְלַהֲלוֹן. מִשְׁחָרְבָּה בֵּית הַמִּקְדָּשׁ,
הַמְּקִין רַבּוּ יְחִינּוּ בָּנוּ זְפָאֵי, שִׁיהָא יוֹם הַגָּפָר כָּלּוֹ אָסּוֹר. אָמָר רַבִּי

יהוֹדָה, וְהַלֵּא מִן הַתּُוֹרָה הַוָּא אָסָור, שֶׁנָּאָמָר (ויקרא כג), עד עַצָּם הַיּוֹם הַזֶּה. מִפְנֵי מָה קָרְחוּקִים מִתְרִים מִחְצֹת הַיּוֹם וְלֹהֲלוֹ, מִפְנֵי שֶׁהָנוּ יָדַעַנּוּ שְׁאַין בֵּית דִין מַתְעַצְלִין בָוּ:

ו. הַעֲמָר הִיא מִתְיַר בְּמִדְיָנָה, וְשִׁפְטִי הַלְּחֵם בְּמִקְדָּשׁ. אֵין מַבְיאָין מְנֻחּוֹת וּבְכּוּרִים וּמְנֻחָת בְּהַמָּה קָדָם לְעַמָּר. וְאֵם הַבִּיא, פְּסוֹל. קָדָם לְשִׁפְטִי הַלְּחֵם, לֹא יִבְיא. וְאֵם הַבִּיא, כְּשֵׁר:

ז. הַחֲטִים וְהַשְׁעָרִים וְהַכְּסָמִין וְשִׁבְלַת שְׁוּעָל וְהַשִּׁיפּוֹן חִיבֵין בְּחַלָה, וּמְצֻטְרָפִין זֶה עַם זֶה, וְאָסָורִים בְּחַדְשׁ מִלְפָנֵי הַפֵּסָח, וּמְלֻקָּצָר מִלְפָנֵי הַעֲמָר. וְאֵם הַשְּׁרִישׁוֹ קָדָם לְעַמָּר, הַעֲמָר מִתְיַר. וְאֵם לָאו, אָסָורִים עד נְשִׁיבָא עַמָּר הַבָּא:

ח. קוֹצָרִים בֵּית הַשְּׁלָחִים שְׁבָעָמָקִים, אָבֶל לֹא גּוֹדְשִׁין. אֲנָשִׁי יְרִיחוּ קוֹצָרִין בְּרָצֹן חֲכָמִים, וּגּוֹדְשִׁין שְׁלָא בְּרָצֹן חֲכָמִים, וְלֹא מְחוּ בְּיַדְם חֲכָמִים. קוֹצָר לְשַׁחַת, וּמְאָכֵיל לְבַהֲמָה. אָמָר רַבִּי יהוֹדָה, אַיִּמְתִּי, בָּזָמוֹ שְׁהַתְּחִיל עד שְׁלָא הַבִּיאָה שְׁלִישׁ. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, אָף יְקָצָר וּמְאָכֵיל אָף מִשְׁהַבִּיאָה שְׁלִישׁ:

ט. קוֹצָרִין מִפְנֵי חֲנִיטִיעָות, מִפְנֵי בֵּית הָאָבֶל, מִפְנֵי בְּטוּל בֵּית הַמִּדְרָשׁ. לֹא יַעֲשֵׂה אָוֹתָן כְּרִיכּוֹת, אָבֶל מִגְּיחָן צְבָתִים. מִצּוֹת הַעֲמָר לְבָא מִן הַקָּמָה. לֹא מֵצָא, יִבְיא מִן הַעֲמָרִים. מִצּוֹת לוֹבָא מִן הַלָּחָ.

לא מצא, יביא מן היבש. מזוותו לקצץ בלילה. נקצץ ביום, כשר.

ודוֹתָה אֶת הַשְׁבָּת: